

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἦνουνται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεβρίου 1901. Ὅφειλον δὲ οἱ συνδρομηταὶ τὰ ἐγγράφια συνδρομητὰ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάργαρον.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταρτικῶν διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Εἰς συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα ὁ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴς κ. Λεβίδης λαβὼν τὸν λόγον ὅπως ἐμιλήσῃ καὶ αὐτὸς περὶ τῆς ἀντισυνταγματικότητος τοῦ καταρτισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως Ζαῖμη δὲν περιώρισε τὴν συζήτησιν εἰς τὸ θέμα τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὴν συνεδρίαν ἐκείνην τῆς Βουλῆς. Ἐπλανήθη καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, εἰς Κρήτην, καὶ ἐπληροφόρησε τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, ὁ ἀρμοστής Κρήτης, δὲν ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐθνικῶν ποθῶν. Τὰς πληροφορίας του ταύτας ὁ κ. βουλευτὴς εἶπεν ὅτι ἔλαβε παρὰ Κρητῶν ὅπλαρχηγῶν. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τῇ Βουλῇ οὐδεὶς ἀπήντησεν εἰς τὰς τοιαύτας κατὰ τοῦ πρίγκηπος μομφὰς τοῦ βουλευτοῦ, ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ ὅμως τύπῳ ἐδόθη ἡ προσήκουσα ἀπάντησις. Μόλις δὲ τὰ λεχθέντα ἐγένοντο γνωστὰ εἰς Κρήτην ἔσπευσε πρῶτον ὁ Μητροπολίτης Κρήτης Εὐμένιος διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν κ. Ρικάκην νὰ δηλώσῃ ὅτι καὶ ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ λαὸς τῆς Κρήτης ὑπὲρ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐργάζονται σκοποῦ καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ αὐτοῦ ποθοῦ. Ἠκολούθησε τὸ τηλεγράφημα τῶν τριῶν ὑπουργῶν τῆς Κρήτης πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ὅπερ ἀνεγνώσθη καὶ ἐπροκάλεσε τὴν συζήτησιν ἧς παρέχουμεν περὶληψιν. Τινὲς τῶν βουλευτῶν δι' ἐξουρίσθησαν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναγνωσθῇ τοιοῦτον τηλεγράφημα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν, διότι ὁ Ἑλλην βουλευτὴς δὲν ἔχει εἰς οὐδὲν νὰ δώσῃ λόγον. Ἀλλὰ οἱ ταῦτα ὑποστηρίζαντες βουλευταὶ, τὰ ὁποῖα ἴσως εἶνε σύμφωνα πρὸς τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, διατὶ, ὅταν ὁ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴς εἶχεν ἀνοίξῃ τὸ στόμμα του καὶ ὠμίλει περὶ τῆς Κρήτης καὶ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῆς ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ ἐνὸς τῶν κουμπάρων, δὲν ἔλαβον τὸν λόγον καὶ νὰ ὑπομνήσωσιν αὐτῷ ὅτι τοιαῦτα ἀσεβήματα πρέπει νὰ εἶνε ξένα καὶ ἐντελῶς ἀλλότρια τῶν συζητήσεων τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου ; Διότι καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, καὶ ὁ Κρητικὸς λαὸς καὶ ἡ Εὐρώπη γινώσκει ὅτι ὁ πρίγκηψ Γεώργιος ἐκπρ.σωπεῖ ἐν Κρήτῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν, ἐκπρ.σωπεῖ τοὺς πόθους τῶν Κρητῶν, ἐκπρ.σωπεῖ τὰς ἐλπίδας τοῦ Ἑλληνισμοῦ σύμπαντος. Μήπως ὁ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴς ἔχει τὴν ἰδέαν ὅτι δὲν ἔ-

πρεπε νὰ εἶνε Ἑλλήν ὁ ἡγεμὼν τῆς Κρήτης, ἀλλὰ Σλαῦος ἢ ἄλλος τις Εὐρωπαῖος. Ποῖος θὰ ἐφρόντιζε περισσότερον διὰ τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ὁ ξένος ἡγεμὼν ἢ ὁ Ἑλλήν Βασιλόπαις ; Αἰσθημα λύπης κυριαρχεῖ ἐν τῇ ψυχῇ παντὸς ψυχρῶς ἐπισκοποῦντος τὰ κατὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Δὲν ἔπρεπεν Ἑλλήν βουλευτὴς νὰ πιστεύσῃ εἰς ὅσα, τίς οἶδε ποῖος, ἀνεκόνωσεν αὐτῷ καὶ ὕστερον νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν νὰ νομίζῃ ὅτι οἱ Κρητῆς ὑπουργοὶ δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διαμαρτυρηθῶσι πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν βουλὴν. Καὶ ποῦ ἀλλαχοῦ εἶδει νὰ ἀπευθύνωσι τὴν διαμαρτυρίαν των εἰμὴ ἐκεῖ ὅπου ὑψώθη ἀνιέρως καὶ βλάσφημος φωνή. Καὶ ἀφοῦ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθύνηται πρὸς τὴν Βουλὴν ὁ ἔσχατος τῶν πολιτῶν μηδ' αὐτοῦ τοῦ ἀρχιληστοῦ Πανοπούλου ἐξαίρουμένου, πῶς δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦτο οἱ Κρητῆς ὑπουργοί, οἱ Κρητῆς πολιταί, τοὺς ὁποῖους δὲν εὗρεν ἡ ἐλευθερία κοιμωμένους ἀλλὰ αὐτοὶ τὴν ἀνεξήτησαν ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῆς τυραννίας καὶ ἔχοντες ὑψωμένην σημαίαν μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἔνωσις ἢ θάνατος ; Βεβαίως οἱ Κρητῆς ὑπουργοὶ δὲν εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ἔχωσιν εἰς χεῖρας των τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς οὔτε εἶνε συνειδησμένοι πρὸς τοῦτο. Γνωρίζουν μόνον ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ βουλὴ δὲν εἶνε τσιφλικὴ τοῦ μπαμπᾶ τοῦ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτοῦ, ἀλλὰ κτῆμα ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅπως στηθῇ τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου ἑλληνικὸν κοινοβούλιον ἐχύθη αἷμα καὶ τοῦ Ἡπειρώτου καὶ τοῦ Μακεδόνα καὶ τοῦ Κρητῆ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν πολεων. Πῶς λοιπὸν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν σήμερον νὰ ὑβρίζωμεν εἰς αὐτὸ τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων συνάντημα τοὺς πεθους τῶν Κρητῶν ἢ τὸν ἡγεμόνα αὐτῶν καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπωμεν εἰς αὐτοὺς διαμαρτυρίαν ; Ἐν μέρει τὴν εὐθύνην τοῦ ὅλου ζητήματος φέρει αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ἧτις καὶ ὅταν ὁ ἐξ Ἀττικῆς ρήτωρ διὰ στόμφου, ὁμοῦ πρὸς ἐκεῖνον δι' οὗ ἐδίδε διαταγὰς νὰ κάψωσιν ὅλας τὰς ἀχυροκαλύβας τῶν παραλίων τῆς Ἡπείρου κτλ. ὠμίλει περὶ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Κρήτης, ἐτήρησεν ἀνεξίτητον σιωπὴν καὶ προχθὲς ἀκόμη δὲν ὑπηρεσίσθη τὸν ἡγεμόνα καὶ τὸν Βασιλικὸν τῆς Ἑλλάδος οἶκον. Οἱ Κρητῆς ὅμως ὑπουργοὶ δὲν πρέπει νὰ πικραθῶσιν ἀπὸ τὴν γενομένην συζήτησιν. Αὐτοὶ καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτῶν ἴστανται ὑπεράνω ὅλων τῶν δημοκοπιῶν καὶ τῶν ἀγυρτειῶν.

Τὸ ἐκ μέρους τῶν Κρητῶν ὑπουργῶν ἀπευθυνθὲν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν βουλὴν τηλεγράφημα ἔχει ὡς ἑξῆς :

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων
Ἀθ ἡ ν α ς

Κύριε Πρόεδρε,

Ἀλγεινотάτην ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν αἱ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 21ης τρέχοντος ἐκφερό-

νισθεῖσιν ἐν τῇ Ἑλλήν. Βουλῇ ἀσεβεῖς καὶ πάντως ἀναληθεῖς ἰδέαι περὶ τῆς παρ' ἡμῖν ἡγεμονικῆς Αὐλῆς, ἂν καὶ πιστεύομεν ὅτι, πλὴν τοῦ ἐκστρεψάντος ταύτας ἐξ Ἀττικῆς βουλευτοῦ κ. Λεβίδου, οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἀξιολόγων ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἦτο δυνατόν νὰ συλλάβῃ, πολὺ δὲ πλείοτερον νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ τοῦ διοφύγουν τοιαῦται ἰδέαι, αἵτινες καὶ ἀναληθεῖς ὡς εἶνε ἐξωτερικεύμεναι οὕτως καταφέρουσι τραῦμα κατὰ τῶν τιμαλφῶν συμφερόντων τῆς Κρήτης καὶ τοῦ ὅλου ἔθνους. Οὐχ ἤττον θὰ παρβαίνωμεν ἐπιβεβλημένην ὑποχρέωσιν καὶ ἱερὸν καθήκον, ἂν μὴ διεμαρτυρόμεθα διὰ τοῦ μᾶλλον ἐπισήμου τρόπου ἐξ ὀνόματος τοῦ κρητικοῦ Λαοῦ κατὰ τῆς εἰς τὸν λατρευτὸν αὐτοῦ Ἀρχοντα καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν του ἀντανακλώσης δεινῆς ὕβρεως καὶ δὲν ἐσπεύδομεν ὅπως παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ἵνα ἐν ὀνόματι τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἐνεργήσῃτε ν' ἀντηχῇ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ περιβάλλοντος τοῦ ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου ἡ σφοδρὰ αὐτῇ, ἀλλὰ πατριωτικῆς διαμαρτυρίας ὑμῶν φωνή. Ὁ λαοφιλὴς καὶ ὄντως πατριώτης, κύριε πρόεδρε, Βασιλόπαις, πρὸς ἐν πάντων τῶν Κρητῶν τὰ ὅματα εἶνε ἐστραμμένα ὡς πρὸς ἀγκυραν ἐθνικῆς ἡμῶν ἰσχύος, ἐν ἐν στιγμῇ φοβερᾶς ἐθνικῆς κρίσεως ἀπέστειλεν ἡμῖν ἡ Θεῖα Πρόνοια, ἵνα θέσῃ τέρμα εἰς αἰωνίαν καταστροφὰς καὶ δεινὰ καὶ ὀδηγήσῃ τέλος τὴν νῆσον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἑλλάδος. Πιστὸς μέχρι θρησκευτικῆς εὐλαθείας καὶ ἀφοσίωσεως εἰς τὴν ἱεράν αὐτοῦ ἀποστολὴν, δὲν ἔπαυσε ἐργαζόμενος ἀόκνως πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῆς, πιστῶς διερμηνεύων παρὰ τοῖς ἰσχυροῖς τῆς γῆς τ' ἀληθῆ φρονήματα τοῦ κρητικοῦ Λαοῦ. Τελευτώντας, κ. πρόεδρε, βεβαιούμεν τὸ ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον, ὅτι ἡ ἀθροῦςως τελουμένη ἐθνικὴ ἐργασία καὶ ἡ δημοσία τάξις ἐπανειλημμένως ἐπισπάσασαι τὸν θαυμασμὸν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, εἰς τοσοῦτον γνωστὰ τῆς πᾶσιν, ὥστε εἶνε ἀληθῶς ἀπορον, πῶς εὗρεθῇ Ἑλλήν βουλευτὴς, παρέχων πίστιν εἰς πληροφορίας σφαλεράς, ἀποφεύγων δὲ τὴν μελέτην ἐπὶ τῶν γεγονότων καὶ ἀδικῶν ἐθνικῶν ἐργασιῶν Ἡγεμόνος λατρευτοῦ καὶ λαὸν ἐκτιμῶντα δεόντως τὴν ἐργασίαν ταύτην καὶ τοὺς παρ' αὐτῷ ἐθνοπρεπῶς ὑπηρετοῦντας.

Δέξασθε, κ. Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελούμεν.

Τσουδερός
Βορεάδης
Κοῦντουρός

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐτελέσθη ἐν Βερατίῳ πάνδημος δοξολογία ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ὑπὲρ τῆς Α. Ε. τοῦ Μεγάλου τοῦ ἔθνους Εὐεργέτου κ. Γρ. Μαρσλῆ, ὅστις ἔσπευσε διὰ δωρεᾶς πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην Βελεγράδων Βασίλειον νὰ σώσῃ ἀπὸ τῆς διαλύσεως, ὡς ἐξ ἐλλείψεως ἰκασίων πόρων, τὴν δευτέραν τῶν ἐκεῖ ἑλληνικῶν Ἀστικῶν Σχολῶν. Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν κατοικῶν Βερατίου, ἧς ἐκφράσιν καὶ τηλεγραφικῶς διεβίβασαν πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα, διατρανοῦται διὰ τοῦ κατωτέρω ψηφίσματος, ἐκδοθέντος ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ τῆς δημογεροντίας καὶ ἐ-

φορείας Βερατίου υπό την προεδρίαν του Σεβ. Μητροπολίτου Βελγραδάων.

α) Ο εθνικός ευεργέτης εξοχώτατος Γρηγόριος Μαρασλής να ανακηρυχθή ευεργέτης της ελληνικής κεντρικιστικής σχολής Βερατίου.

β) Να τελεσθῇ έκτακτος και πάνδημος δοξολογία υπέρ της Α. Ε. εν τῇ παρὰ τὴν ἑλληνικὴν κεντρικιστικὴν σχολὴν ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ της Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου.

γ) Να ἐκφρασθῇ τηλεγραφικῶς διὰ τοῦ προέδρου ἡ εὐγνωμοσύνη αὐτοῦ τε πρὸς αὐτὸν καὶ τῶν σωματοῦν τῇ Α. Ε. τῷ ευεργέτῃ κ. Γρ. Μαρασλῇ καὶ συγχαρητήρια ἐπὶ τῷ νέῳ σωτηρίῳ ἐκεῖ.

δ) Ἐπὶ τῇ ἐπετεῖο ὀνομαστικῇ ἐορτῇ Του να τελεῖται κατ' ἔτος λειτουργία ἀρχιερατικῇ.

ε) Να διαβιβάσθῃ τὸ παρὸν ψήφισμα δι' ἰδιαιτέας ἐπιτολὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Βασιλείου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν δύο σωματοῦν τῇ Α. Ε' ἐξοχότητι καί.

ς) Να δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ τῶν ἐφημερίδων.

— Ἐν Κορυτῷ ἀνεγινώσθη ἀπ' ἁμῶν τῆς Μητροπόλεως, τοῦ πειπτάων, δι' οὗ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ' ἐπιδαφιλεῖται τὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν Μητροπολίτην διὰ τοὺς ἀτρώτους αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐπαρχίας μόνον καὶ τὰς εὐχὰς καὶ εὐαρέσκεια τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρὸς τὸν φιλότιμον καὶ φιλοσεβῆ Κοινότητα Κορυτῆς, διὰ τὰ δεικνύοντες τῆς ἀκραφίονος φιλογενείας καὶ φιλοτιμίας, ἡτινα ἀνέκαθεν ὑπὲρ τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρέχει. Εὐχεται δὲ ἐν ταύτῃ ὑπὲρ τοῦ κοινότητος καὶ μεγάλου ευεργέτου Ἀναστασίου Ἀβραμίδου Διάκτου, διὰ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ὁποῖου φηδεμῶν ὁ περιλάμπρος ναὸς τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἡ Κοινότης ἐν ἐνὶ στόματι ἐδέχθη ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως τοῦ πεπνυμένου Πατριάρχου, οὕτως ἡ πατρικὴ μέριμνα ἐξικινεῖται εὐεργετικῇ καὶ παρήγορος εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ Γένους.

Τὸ μικτόν συμβούλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ δικαστικὴν συνεδρίαν ἐκήρυξε τὴν πολυβυλλήτην διαθήκην τοῦ ἐν Παρίσιος τελευτήσαντος πρὸς τῆς Χρηστάκης ἐφέντης Ζωγράφου ἔγκυρον καὶ ἐκτελέσιμον. Ὡς γνωστόν, ἡ διαθήκη αὕτη, ἥς τὴν ἐκτέλεσιν ἀνοῦνται οἱ κληρονόμοι τοῦ Χρηστάκη Ζωγράφου, εἶνε αὐτόγραφοι, εὐρέθη δὲ μεταξὺ τῶν ἐγγράφων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ ἐντολῆ τοῦ οἰκέου δικαστηρίου τῶν Παρισίων προβάλλει εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας. Τὰ διὰ τῆς διαθήκης ταύτης πρὸς ἑθνικὰ καθιδρύματα κληροδοτούμενα ποσά, ἀνερχόμενα εἰς 26 1/2 χιλ. λιρῶν ὁθωμανικῶν, ἀνεγράψαντο ἄλλοτε. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει καὶ ποσὸν τι ὑπὲρ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Σουλίου, οὗ ὁ κ. Γ. Ἀποστολίδης υπέβαλεν αἰτήσιν εἰς τὸ μικτόν Συμβούλιον τὸ παρελθὼν ἔτος περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς διαθήκης ὡς ἐγκύρου. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς αἰτήσεως ταύτης τὸ Συμβούλιον συνεζήτησεν ἐπὶ μακρὸν τὴν ὑπόθεσιν, κατ' ἀκολουθίαν δὲ εἰσηγήσεως ἐπ' αὐτῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ πρώτου γραμματέως τοῦ μικτοῦ Συμβουλίου κ. Π. Νικολοπούλου κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνεδρίαν κατέληξεν εἰς τὸ νὰ κηρύξῃ, ὡς ἀνωτέρω ἱερῆται, ἔγκυρον καὶ ἐκτελέσιμον τὴν διαθήκην ἐρήμην τῶν κληρονόμων. Κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ μικτοῦ Συμβουλίου οἱ κληροδοτοὶ θὰ ἐνεργήσιν ἀγωγὰς ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαιτοῦντες παρὰ τῶν κληρονόμων τὴν ἀπότιν τῶν κληροδοτούμενων ποσῶν. Ὁ συμβολαιογράφος, ὅστις προέβη εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν διαθήκην ταύτην, ἐκράτησε τὸ ποσὸν τῶν 26 1/2 χιλ. λιρῶν πρὸς κάλυψιν τῶν δι' αὐτῆς κληροδοτούμενων ποσῶν ἐν περιπτώσει ἀναγνωρίσεως τῆς διαθήκης.

Τὰ δι' αὐτῆς κληροδοτούμενα ὑπὲρ φιανθρωπικῶν καὶ εὐαγῶν καθιδρυμάτων ποσά εἰσι τὰ ἀκόλουθα: Εἰς τὴν κοινότητα τῆς πατρίδος αὐτοῦ Κεστορατίου τῆς Ἡπείρου λίρας τουρκικὰς 10,000, ὑπὲρ τῆς Μ. Γ. Σχολῆς λ. τ. 2,000 καὶ ἄλλας 4,000 τ. λ. διὰ τὴν οἰκοδομὴν αὐτῆς, ἥτις τότε δὲν εἶχε γείνη διὰ τὸ

Ὁρφανοτροφεῖον Βαλουκλίου πρὸς συντήρησιν ὀριζόμενον ἀριθμὸς ὀρφανῶν 2 00, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἱ. Μονῆς τῆς Ζωδόχου Πηγῆς (Βαλουκλίου) διὰ τὴν ἐκχώρησιν τοῦ τέφρου του καὶ δι' ἐτήσιον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μνημόσυον λ. τ. 1000, εἰς τὴν Φιλότατων Ἀδελφότητα τῶν Κυριῶν τοῦ Πέραν λ. τ. 500 εἰς τὴν σχολὴν τῶν Ἀπόρων Κορσίων Πέραν λ. τ. 500, εἰς τὴν Ἑνοριακὴν Σχολὴν τοῦ Πέραν (τὸ νῦν Ζωγράφειον) λ. τ. 500, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας τοῦ Πέραν λ. τ. 400, εἰς τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας τῆς Κων. πόλεως λ. τ. 750, εἰς τὸν Ἑλλήν. Φιλολογικὸν Σύλλογον λ. τ. 730 εἰς τὰς Φιλοπύργους Ἀδελφότητας τῆς προειρηθείσης λ. τ. 750, εἰς τὴν ἐν Φαναρῷ λέσχην Μνημοσύνην λ. τ. 250, εἰς μίαν μοῖν τὴν Ἀγίου Ὁρους καὶ ἐκλογὴν τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου διὰ μνημόσυνον του λ. τ. 500 καὶ ὑπὲρ διαφόρων ἄλλων φιλανθρωπικῶν σκοπῶν λ. τ. 2 000.

ΒΟΥΛΗ

Νέγρης (ὕπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Καταθέτων σήμερον τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1902 ἐν τῇ Βουλῇ ἀναγνώσας καὶ ἐκθῶν ἐνώπιον ἡμῶν ἐν συντόμῳ ἐπὶ τίνων βάσεως ἐστηρίχθη. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων παρουσιάζει 117.169.375 ὀρχ. ἐξ ὧν 2.000.000 πρόβλεπονται ἐκ τῶν ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ δανείων. Τὰ δάνεια ταῦτα μέχρι τοῦδε δὲν εἶχον εἰσαχθῆ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἀνεγράφοντο εἰς τοὺς Χρηματιστικὸς λογαριασμούς. Ἐπειδὴ δὲ ἤρξατο ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν ἀνὰ 2.000.000 ἐτησίως, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις περὶ διενθῶν ἐλέγχου, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάγκη ὅπως ἴσως ποσὸν μεταφέρηται κατ' ἔτος ἐκ τῶν χρηματιστικῶν λογαριασμῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων. Οὕτως αἱ προϋπολογιζόμεναι τακτικαὶ εἰσπράξεις τοῦ 1902 ἀνέρχονται εἰς 115, 169,375 ὀρχαμῶν. Ἐν τῇ ἀγορεύσει μου ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1901 εἶχον προϋπολογίσει τὰς πιθανὰς εἰσπράξεις τῆς τελευταίας ταύτης χρήσεως εἰς 109.233.000. Εἰς τὸ ποσὸν ὅμως τοῦτο δὲν εἶχον περιλάβει τὸν πρόσθετον φόρον τοῦ καπνοῦ, τὸν προωρισμένον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν δανείων πρὸς κατασκευὴν τῶν σιδηροδρόμων Πειραιῶς-Λαρίσης καὶ Πύργου-Μελιγαλᾶ εἰς 2,677, 928 ὀρχ. Ἐπίσης κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εὐρισκόμεθα ἅπαντες ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῶν τότε εἰσπράξεων ἐκ τελωνειακοῦ δασμοῦ καὶ παρεδῆθη καὶ ἐγὼ διὰ τὸ ἔσοδον τοῦτο 30.000.000 δραχμῶν, ὡς εἶχε προϋπολογίσει καὶ ὁ ἐξοχότατος συνάδελφος ὕπουργός ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Εὐτυχῶς αἱ εἰσπράξεις τοῦ 1901 ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας ἡμῶν καὶ ἐφθασαν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 3,931,089 καὶ τοῦτο ἐν ᾧ τὸ ἔσοδον τοῦ δασμοῦ τοῦτου ἐκ δημητριακῶν καρπῶν ἔμεινε σχεδὸν τὸ αὐτό, ἥτοι 7.757,195 ἀντὶ 7,357,610 ὀρ. αἰνέτες εἰσπράχθησαν τῷ 1900. Ἐνόμισα λοιπὸν ὅτι ἡδυνάμην ἀσφαλῶς νὰ υπολογίσω διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1902 ποσὸν ἐκ τελωνειακοῦ δασμοῦ 32, 800,000 δραχμῶν, ἥτοι ποσὸν ἑλαττον τοῦ μέσου ὅρου τῶν τεσσάρων τελευταίων ἐτῶν. Ὅθεν προϋπολογίζω ἐκείθεν 2,800,000 ὀρχ. περιπλέον ἢ ὅσον προϋπολογίζω διὰ τὸ 1901. Ἐπειδὴ δὲ, καὶ τοῦτο ὑποδεικνύουν αἱ μέχρι τοῦδε εἰσπράξεις τοῦ ἀρχαιμῶν ἔτους, ὅτι τὸ ἔσοδον θὰ ὑπερβῇ τὸ προϋπολογιζόμενον ἴσως καθ' ὁλόκληρον ἑκατομύριον.

Ἐπίσης ἐν τῇ ἀγορεύσει μου ἐκείνη εἶχον προϋπολογίσει ὡς ἔσοδον ἐξ ἐλλείπου τὸν μέσον ὅρον τῶν δύο ἐτῶν 1898 καὶ 1899, ἥτοι ἐνός ἔτους εὐφόρου καὶ ἐνός ἔτους ἀφόρου, ἥτοι δρ. 1,965,781,49. Ἢν ὅμως τὸ ἔτος 1902 προσδοκῶτο ἔτος εὐφορον, διὸ προϋπολογίσα τὸ μὲν ἔσοδον τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος πλὴν τῆς Ἑπτανήσου εἰς 1,706,000, τὸ δὲ τῆς Ἑπτανήσου εἰς 1,100,000, ἥτοι προϋπολογίζω τὸ ὅλον ἔσοδον ἐξ ἐλλείπου εἰς 2,800,000, ὅλησθ 834,000 ὀρ. περιπλέον ἢ εἰς τὴν ἀγορεύσιν μου τὴν τότε.

Ἄν τὰς διαφορὰς ταύτας προσθέσω εἰς ὅσα εἶχον προϋπολογίσει διὰ τὸ 1901 κατὰ τὸν παρόντα πίνακα φθάνω εἰς τὸ ποσὸν τῶν 115, 544,928, ἥτοι εἰς ποσὸν ἀνώτερον τοῦ ἀναγραφομένου ἥδη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων, τὸν ὑποβαλλόμενον ἡμῖν σήμερον, μετὰ τὴν ἀφίρσιν τῶν 2.000.000 τῶν προερχομένων ἐκ τῶν ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ δανείων. Οὕτω ὡς ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ μόνον δὲν ἐξοκλῶν τὰ ἔσοδα, ἀλλὰ προϋπολογίζω ταῦτα κατὰ τι μικρότερα ἢ ὅσον ὑπελογίζον αὐτὰ ὡς βουλευτὴς ἀντιπολιτευόμενος. Ἐπιβίω ὅτι τοῦτο μόνον θέλει ἀρκέσει, ὅπως πείρῃ ἡμᾶς μετὰ πόσης φειδύς καὶ προσοχῆς προέβη εἰς τοὺς ὑπολογισμούς, οὗς ὑποβάλλω ἡμῖν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔσοδα, ὡς σημειούται ἐν τῷ ταύτῃ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1902 τοῦ ἡδὺ υποβαλλομένου εἰς τὴν Α. Β. 115,029,455,44. Ἐνταῦθα ὅμως παροτρυνῶ, ὅτι αἱ πιστώσεις αἱ ζητηθεῖσαι διὰ τὸ 1901, δὲν ἐπὶ ἡμεῖς καὶ ὅτι ἀνάγκη νὰ ζητηθῶσιν αἱ ἐξῆς ἀναπληρωματικαὶ καὶ ἔσονται πιστώσεις ἐκ 318,699 δραχμῶν. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος περιλαμβάνει καὶ τὸ 1,000,000, ὅπερ ἐξορηγήθη τῷ 1900 εἰς τὴν ἐταιρίαν τοῦ σιδηροδρόμου Π.Α.Π. ἀπέναντι τοῦ δανείου τῶν 3,000,000, ὅπερ ἐξορηγήθη αὐτῇ παρὰ τοῦ δημοσίου, κατὰ ῥητὴν διάταξιν τοῦ νόμου, ὃν ἐψηφίσαντες κατὰ τὸ 1901. Ἄν λοιπὸν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1901 προσθέσωμεν τὰς ἡδὺ ζητούμενας πιστώσεις, ἀφαιρέσωμεν δὲ τὸ ἐν ἑκατεμύριον, αἱ ζητηθεῖσαι καὶ ζητούμεναι ἡδὺ πιστώσεις ἐπὶ τῆς χρήσεως ταύτης ἀνέρχονται εἰς 117,051, 400.99 ἰπέναντι 115,029,455,44, ζητούμενων ἡδὺ διὰ τὸ 1902. Ἡ διαφορὰ αὐτῶν τῶν δανείων μεταξὺ τῶν δύο χρήσεων πρόκειται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ 1901 ἐπεβαρύνθη μὲ περιπλέον ἔξοδα ἀντιπροσωπεύει καὶ διότι δὲν περιελάμβανον εἰς τὰς δαπάνας τὰς ὑπὸ τῆς ἐφορηγῆς τοῦ νόμου περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ἀπαιτούμενας. Ὡς γνωστόν, καὶ ἡ προκατοχὸς κυβέρνησις δὲν ἐφήρμυσεν αὐτὸν καὶ αἱ δαπάναι αὐταὶ καίτοι προϋπολογισθεῖσαι τῷ 1901, θέλουσι μένει ἀδιέλθουσι.

Ἐξομῶμεν ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα μετὰ τὴν ἀφίρσιν τῶν 2,000,000 τῶν ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ δανείων περιορίζονται εἰς δρ. 115,069,375,— τὰ δὲ ἔξοδα ἀνέρχονται 115,029,455,44

ἄρα παρουσιάζεται περίσσευμα μόνον 139,919,56

Τὸ περίσσευμα δὲ τοῦτο θέλει καλυφθῇ καὶ διὰ τινων πιστώσεων, ὡς θέλομεν ζητῆσαι παρὰ τῆς Βουλῆς.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὡς προείπαμεν, προβλέπομεν ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων, θέλει ἀρῇ σὲ περισσεύματα καὶ ἐκ τοῦ τελωνειακοῦ δασμοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐλλείπου Ἑπτανήσου, ἴσως καὶ ἐκ τινων ἄλλων κεφαλῶν.

Εἶνε ἀληθὲς ἐπίσης ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων θέλει ἀρῇ σὲ ἀδιέλθους πιστώσεις, ὅτι ὅμως ὡς ἄλλοτε, διότι δὲν προβλέπομεν δι' αὐτοῦ δαπάνας μὴ πραγματοποιηθησόμενας. Ἄλλ' ἐξ ἄλλου ἔχομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν κατὰ τὸ 1903 αὐτῶν σπουδαίων δαπανῶν τὸν ἡμεροσίου χρεὸς ἥτοι κατὰ 247,053,75 φρ. χρ. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ χρωστικοῦ παλαιοῦ χρῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ συμβαδισμοῦ 1.656,517,50 φρ. χρ. διὰ τὸ χρωλῶσιον τοῦ ἡγουμενίου δανείου ἥτοι τὸ ὅλον 1,903,575,25 φρ. χρ. ἄτινα πρὸς 1,65 διδύσι 3,140,892, 56 ὀρ.

Ἐν τῷ ὅσον καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος δόσις 529, 611,07 τοῦ προσδερισμένου ποσῶ διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ συμβαδισμοῦ ὑπὲρ τῶν δανεισμάτων, καὶ οὕτως ἡ αὐξήσις τῶν δαπανῶν τοῦ δημοσίου χρεὸς περιορισθήσεται κατὰ τὸ 1903, εἰς 2,611,281,50.

Τὸ ποσὸν δυστυχῶς τοῦτο ἐνεκεν τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ ἐμβάλλει εἰς σοβαρὰς σκέψεις καὶ ἡδὺ προβάλλεται τὸ ἐρώτημα, πῶς θὰ καλυφθῇ ἡ περιπλέον αὕτη δαπάνη.

Αἱ δαπάναι περὶ ὧν σὰς ἀνέφερα ἀνωτέρω ἡδὺ δὲν περιόκονται πλέον. Αἱ μὲν ἐγένοντο

νόμος τοῦ Κράτους, αἱ δὲ τῆς ἀσφαλείας, τῆς ὁμοστασίας, τῆς γεωργίας εἶνε τόσον ἀπαραδέκτοι, ὅστε δὲν ἐπιδέχονται πλέον ἐλάττωσιν. Ἐπὶ τῶν ἐπιδέχονται μείωσιν αἱ δαπάναι τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Τὸ ἥπα παραχωρηθὲν σχολεῖον εἶνε ὥρων τὸ ὅποιον δὲν ἀφαιρείται πλέον.

Ἄλλ' ὑπάρχει ἐλπίς ἄνευ περικοπῶν τῶν δαπανῶν, νὰ φθάσωμεν εἰς ὅσον κατὰ τὸ 1903, μὴ ὅσον τὴν αὐξήσιν τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου χρεὸς; Λέγω ναι! Ἄν εἰς κρατούμεν τὰς ἡμέρας τοῦ Κράτους διατελοῦν ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀληθείας οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἂν ἐννοήσωσι ὅτι πᾶσα δαπάνη, ἥτις καίτοι ὠφέλιμος δύναται νὰ ἀναβληθῇ, ὀφείλει νὰ ἀναβληθῇ, μέχρι στενόμενος τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας καὶ οὕτως ἔχουσιν ὡς κύριον αὐτῶν μέλημα τὴν τρόπον τὰ ἀφῆσαν ἐκ τῶν χορηγουμένων αὐτοῦ παρὰ τῆς Βουλῆς πιστώσεων, ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρας ἀεικλιθεῖς, λέγω ναι, ἂν κατὰ τὴν εἰσπραξὴν τῶν φόρων φθῶσι δίκαιον μὲν, ἀλλ' αὐστηροὶ καὶ ἀμερόληπτοι. Κολακεύομαι νὰ πιστεύω; ὅτι ἄνευ πείσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐαικρινούς καὶ ἀνεδούτου ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος, ὑπὸ ὑπαλλήλων οἵτινες ὡς τὸ κύριον προσόν καὶ μέσον προαγωγῆς θὰ ἔχουν τὴν ἀμεμπτον αὐτῶν διαγωγῇ, θὰ ἴδωμεν τὰς εἰσπράξεις ἡμῶν αὐξανόμενας, ἄνευ αὐξήσεως τῶν δαπανῶν. Ἀς παύσωμεν νὰ ζητῶμεν παρὰ τῶν κυβερνώντων νὰ ἐκτελῶσι θάματα διὰ μαγικῶν ῥημάτων, ἢ ἢ φαντασία καὶ ὁ πόθος, ὃν ἅπαντες ἐκείνην νὰ ἴδωμεν βελτιούμενα τὰ κοινὰ ἀπαιτούν μέχρι τοῦδε παρ' αὐτῶν. Ἀς παύσωμεν νὰ ὀδοῦμεν αὐτοὺς εἰς ριζικὰς καὶ σπασμαδικὰς μεταρρυθμίσεις μὴ τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ ἄγανστον θὰ εἶνε καλλίτερον τοῦ γνωστοῦ. Ἀς ζητῶμεν παρ' αὐτῶν νὰ εἶνε ἀγρυπνοὶ φύλακες τῶν νόμων, ἄγρυπνοι προστάται τῶν κοινῶν συμφερόντων, ἴδως τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν, τῆς πειρασίας αὐτῶν, καὶ ἢ ἴδωμεν ὁμῶς τὴν γεωργίαν, τὴν βιομηχανίαν ἀναπτυσσόμενας γοργῶς τὸ βήματι, καὶ ἀποδοῦσας πολλαπλασιασὰς τὰς ευεργεσίας ταύτας, διὰ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν, ἥτις καὶ μόνῃ διὰ τὴν ἐκπτώσιν τοῦ συναλλάγματος, καὶ ὡς ἐκ τρίτου τὴν ἀνακούρσιν τοῦ Κράτους ἐκ τῶν εἰς χρυσὸν υποχρεώσεων.

Δὲν ἐννοοῦμεν διὰ τοῦτο, ὅτι θὰ εἶνε ταῦτα ἡ μόνη συνδρομή, ἢ θὰ παράσχωμεν εἰς τοὺς σπουδαιότερους τοὺς τοὺς κλάδους τῆς παραγωγῆς τοῦ τόπου. Τὰ νομισμὰτα περὶ ἀγορᾶς καὶ διαθέσεως τῶν κτημάτων Στεφάνου, περὶ παραγωγῆς τῶν πετρελαίων Ζακύνθου, περὶ ἡμιόρων, περὶ ἄλκυων, περὶ σιγαροποιίας καὶ μετ' ὀλίγον περὶ τῆς διαθέσεως τῆς βαρυντικῆς θέλουσ ὑποβλήθῃ εἰς τὴν ἐγκρίσιν ἡμῶν καὶ θέλουσ μεγάλας συντελεῖ εἰς τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τῆς χώρας. Ἰδοὺ ἡ πολιτικὴ ἡμῶν.

Ὁ κ. Μομφερράτος ὑποβάλλει νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀναγνωρίζονται διὰ νόμου αἱ διὰ Β. Διατάγματος ἰδρυθεῖσαι ἐμπορικαὶ σχολαὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν Πατρῶν. Ὁ ὑπουργός τῆς Παιδείας συνάδελφός τὴν ὑποβολὴν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, δι' ὀλίγων λέξεων περὶ τῆς μεγάλῃς χρησιμότητος τῶν σχολῶν τούτων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων δυστυχῶς μόνον 35.000 ἐπιτρέπον τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους νὰ διατελοῦν ἡδὺ.

Ὁ κ. Ραδινὸς ἐκφράζει ἐκ μέρους τῶν Θεσσαλῶν χωρικῶν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν Στεφάνου διότι διὰ τῆς ἀγορᾶς τῶν κτημάτων αὐτοῦ γίνεται τὸ πρῶτον πρὸς χειραφετήσιν των βήμα. Ἐπίσης ὁ κ. Ραδινὸς λαμβάνει ἀφορμὴν ἐκ τούτου συνιστᾷ μεγάλην προσοχὴν καὶ πολλὴν μελέτην εἰς τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῶν κτημάτων τούτων εἰς τοὺς χωρικοὺς.

Ὁ κ. Βαζιλικὸς ἐρωτᾷ εἰς ποῖον σημείον ἄρα εὐρίσκειται τὸ ταμεῖον τῆς περιθάλψεως τῶν σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων καὶ τίνας ἐκ τῶν παθόντων ἐτυχον περιθάλψεως, ἐὰν ἐτυχον. Κατόπιν λέγει ὅτι ἐκ τῆς καθ' ὅλην δὴλωσησιν τῶν καπνῶν, ὡς ἐκ τῶν ἀτελειῶν τοῦ νόμου ὑφίστανται πολλὰ οἱ καπνοπαραγωγοί, πολλοὶ δ' ἐχουν καὶ καταδικασθῇ εἰς λαθρεμπορίαν. Πρέπει

λοιπὸν νὰ καταρτισθῇ νομοσχέδιον ὁρίζον τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς δὴλωσης. Ὁ κ. Νήγρης ἀπαντᾷ, ὅτι ἐπειδὴ ὁ κανὼν εἶνε ἐκ τῶν ὑπαρχομένων εἰς τὸν Ἑλεγχον διὰ τοῦτο καὶ οἱ περὶ αὐτοῦ νόμοι δὲν εἶνε εὐκόλως νὰ μεταβληθῶν ἄνευ συναινέσεως καὶ τοῦ Ἑλέγχου. Οὐχ ἥττον προσθέτει, θὰ προσπαθῶμεν νὰ ἐπιφέρωμ τὰς δυνατόας βελτιώσεις. Ὁ κ. Καραπάνος λέγει, ὅτι δὲν πιστεύει, ὅτι ἡ διεθνὴς ἐπιτροπὴ θὰ φέρῃ ἀντιρρήσεις ὅταν ὁ νόμος μεταρρυθμισθῇ οὕτως ὥστε νὰ ἐξυπηρετήσονται τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῆς χώρας ἄφ' ἑνὸς καὶ λαμβάνονται πάντα τὰ μέτρα κατὰ τῆς λαθρεμπορίας. Τὰ συμφέροντα τῆς χώρας εἶνε κοινὸν συμφέρον καὶ τοῦ Ἑλέγχου.

Ὁ κ. Δελιγιώργης λέγει ὅτι ἐν ᾧ τόσος γίνεται κατ' αὐτὰς λόγος περὶ μεταφρασμένων Ἑλληνισμῶν ἐν τούτῳ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁρίζεται εἰς τὰ ὑποδιδασκαλίας καὶ ὑποχρεωτικὴ ἡ διδασκαλία τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν μεταφράσει. Συνιστᾷ δὲ ὅπως ἀρθρὸς τὸ σκάνδαλον τοῦτο διὰ διατάξεως ἡ ὁποία ν' ἀναφέρῃ, ὅτι παντὶ σχολεῖν εἰς τὸ ὅποιον διδάσκειται τὸ Ἑλληνισμὸν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται αὕτη εἰμὴ ἀπὸ τοῦ πρωτοτόμου. Ὁ κ. Μομφερράτος ἀπαντᾷ ὅτι εἶνε σίμφωνος καὶ θὰ πράξῃ, ὅτι τοῦ ἐπιβάλλει τὸ καθήκον.

Ὁ κ. Παπαμυχαλόπουλος λέγει ὅτι ἡ ἐξέγερσις κυρίως δὲν προήλθεν κατὰ ἐπιβουλῆς, ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐντελούς ἐκφυλίσσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ ὁποία ἐκαίμεν ἰσχυρὰ ἐντύπωσιν καὶ ἐξηκούρησιν τὴν ἐξέγερσιν μεγαλειότηρ τῆς ὁποίας δὲν ἐγένετο ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ ἀπὸ τοῦ 21 καὶ ἐντεύθεν. Ὁ κ. Παπαμυχαλόπουλος κατόπιν ἐπιτίθεται κατὰ τὸν δημοτικιστὴν, τοὺς ὁποίους ἀποκαλεῖ παιδαρῶνα ἀγρίμματα καὶ ἀνόντα. Ἐν τέλει ἐπισημαίνει φανερώως, λέγει ὁ ῥήτωρ, τὴν πεπειθῆσιν μου, ὅτι θέλω ἐμπνευσίς ἐνέβαλεν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν φοιτητῶν τὸ κίνημα ἐκεῖνο. Αὐτὰ τὰ παιδία ἐπέληθησαν κατὰ τὸ ζήτημα καὶ τὸ ἡγῶναι εἰς πέρας. Τὸ ἡγῶναι ἐντέλως εἰς πέρας, διότι οὐδεὶς εἰς τὸ μέλλον θὰ τολμή

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

πόθων με πλήρη αὐταπάρνησιν καὶ πατριωτισμόν. (Ἐπιδιοκίμασι).

Στάσις. Ἀκριβῶς τὸν κανονισμόν θέλω καὶ ἐγὼ νὰ ἐπικαλεσθῶ διὰ νὰ προτείνω ὅπως μὴ γείνη δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Δραγούμη. Ὁ κανονισμὸς ἐπιβάλλει εἰς τὸν κ. πρόεδρον ν' ἀνακοινῇ πάντα τ' ἀπευθυνόμενα ἔγγραφα πλὴν τῶν ἀνωνύμων λιθέλλων. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξετασθῇ ἂν τὸ ἀναγνωσθὲν ἔγγραφον εἶνε ἢ δὲν εἶνε λιθέλλος. Κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, ἔπρεπε νὰ χαρῶμεν χαρὰν μεγίστην, ὅτι τοιοῦτον ἔγγραφον ἀπεστάλη ἐκ Κρήτης. Δὲν εἶνε τοῦτο ἡ σφοδρὰ διαμαρτυρία κατὰ τῶν ἀποδοθεισῶν συκοφαντιῶν. Δὲν ἐξετάζω ἂν ὑπάρχουν ἢ μὴ κόμματα ἐν Κρήτῃ. Αὐτὸς ὅμως ὁ συντάκτης τοῦ «Κήρυκος», ὁ διακεκριμένος πολιτευτὴς κ. Βενιζέλος, ἐδήλωσεν, ὅτι ἐν Κρήτῃ δὲν ὑπάρχει οὔτε εἰς ἄνθρωπος ἀντενεργῶν κατὰ τὴν ἐνώσεως. Πρέπει λοιπὸν, ἐπαναλαμβάνω, νὰ χαρῶμεν διὰ τὸ ἀπευθυνθὲν τηλεγράφημα, φέρον τόσῳ ἐντίμους ὑπογράφας καὶ νὰ παύσωμεν νὰ ρίπτωμεν ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ ἰδέας καὶ γνώμης ἐπιβλαβεῖς.

Καπετανάκης. Ἐν παντὶ ζητήματι πρέπει νὰ ἐξετάζεται ἡ οὐσία καὶ οὐχὶ ὁ τύπος. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Κρήτης δὲν εἶνε ξενική, εἶνε ἐλληνική καὶ ἡ διαμαρτυρία προέρχεται ἐξ ἀδελφῶν. Ὑπάρχει διακρίσις μεταξὺ ἐλευθέρου Κράτους καὶ Κύπρου, Κρήτης, Σάμου, Μακεδονίας; Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶνε τμήματα τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους; Ἐὰν προήλθε μία διαμαρτυρία ἐξ ἀδελφῆς Κυβερνήσεως, πρέπει τοῦτο νὰ μᾶς ἐξάψῃ καὶ νὰ θεωρήσωμεν ταύτην ὡς λοῖδορον; Ἰσως εἶνε ἀπειρία τοῦ κ. Προέδρου, ὅτι ἀνέγνωσε τὸ ἔγγραφον τοῦτο. . . (Διαμαρτυρία ἐκ τῆς δεξιᾶς). **Πρόεδρος.** Ἐγὼ ὅταν ἔλαβον τὸ τηλεγράφημα καὶ τὸ ἀνέγνωσα δὲν εὗρον ἀλήθειαν, συμβουλευθεὶς τὸν κανονισμόν, ὅτι τοῦτο εἶνε λοῖδορον. Ἀλλὰ δὲν εἶνε οὔτε ἀνώνυμος. Εἶδον πράγματι ὅτι τὸ ἔγγραφον εἶχε σφοδρότητά τινα, ἀλλὰ νομίζω ὅτι εἶχον καθήκον ὅταν ἔλαβον τηλεγράφημα ἀπὸ τὴν κρητικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις κρητικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἐλληνική, νὰναφέρω τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων. Δὲν εἶχεν οὐδεμίαν ὑστεροβουλίαν ἢ ἀνακοίνωσιν αὕτη. (Εὐγε! εὐγε! ἐκ τῆς δεξιᾶς). **Καπετανάκης.** Ἐγὼ προσθέτω εἰς ὅσα εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος, ὅτι πᾶν ὅ,τι προέρχεται ἐκ Κρήτης εἶνε ὡς νὰ προέρχεται ἐξ Ἑλλάδος. Νομίζω ὅτι ἐν τῇ ἰδέᾳ τῆς ἐνότητος ἐν τῇ οὐσίᾳ μᾶλλον τοῦ πράγματος, πρέπει νὰ θεωρήσωμεν λήξασαν τὴν συζήτησιν. **Δεληγεώργης.** Νομίζω, ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ δεχθῇ τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὡς ἀπάντησιν τῶν ὧσιν ἐλέγχθησαν ἐνταῦθα.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀνησυχῶσα σφοδρὰ ἐκ τῶν θρυληθέντων σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα Τριπόλεως, προέβη εἰς παραστάσεις παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ, Γαλλικῇ καὶ Ἰταλικῇ Κυβερνήσει διὰ τῶν παρὰ ταύταις πρεσβευτῶν αὐτῆς. Ἐν τῇ κοινοποιήσει δ' αὐτῆς ἐξέφραξε τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ Δυνάμεις αὗται δὲν θὰ διετάρτων τὸ Status quo ἐν Τριπόλει. Καὶ ἡ μὲν Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπήντησεν, ὅτι θὰ ἐπράττει πᾶν τὸ κατ' ἐαυτήν, ὅπως μὴ διασαλευθῇ τὸ ἐν Τριπόλει καθεστῶς, αἱ δὲ δύο ἄλλαι διεβεβαίωσαν, ὅτι αἱ διεξαχθεῖσαι μεταξὺ τῶν συμφωνήσεων ἀφώρων τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὁδοῦ τῶν καραβανίων. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε, ὅτι ἐπετεύχθη μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας συνεννόησις, διὰ τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζεται ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῆς Τριπολίτιδος καὶ τῆς πέραν πρὸς τὴν ἔρημον ἐκτάσεως, ἐξασφαλίζεται δ' ἅμα ἡ ἐλευθέρᾳ ἐνέργεια τῆς Ἰταλίας ἐν περιπτώσει διαταράξεως τοῦ ἐν αὐτῇ καθεστῶτος. Ἡ Γαλλία ἀπέναντι τούτων λαμβάνει παρὰ τῆς Ἰταλίας ἀντισταθμίματα, ἅτινα τηροῦνται μυστικά. Διὰ σημαντικὴ δ' ὑπῆρξε καὶ ἡ δῆλωσις τοῦ ἐν Ρώμῃ Γάλλου πρεσβευτοῦ, δεχομένου τελευταίως τὴν Γαλικὴν παροικίαν, πρὸς ἣν εἶπεν ὅτι δὲν ὑφίσταται πλέον μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ζήτημα Μεσογείου.

Καθ' ὕψηλὴν ἐπιταγὴν, οἱ ἀνακτορικοὶ ὑπάλληλοι ἐζήτησαν προχθὲς κατεπειγόντως ἀντίγραφον τῶν λόγων, εἰς ἐξεφώνησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀντιτυχηματικότητος οἱ διάφοροι ἐπιφανεῖς ῥήτορες τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ.κ. Δηλιγιάννης, Δραγούμης, Δεληγεώργης, Ράλλης, Λεβίδης κλπ. Τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς ἔαπευσε ν' ἀποστείλῃ ἀντίγραφα ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν, παρεδόθησαν δὲ ταῦτα εἰς τὸν Βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τί εἶπον ἐπακριβῶς εἰς τὴν Βουλὴν οἱ ἐν λόγῳ πολιτευταί. — Ἐγνώθη χθὲς ὅτι πάντες οἱ ἐκ Θεσσαλίας βουλευταὶ συνέρχονται ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης καὶ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς συμβάσεως τῶν κτημάτων Στεφάνοβικ θὰ ἀνταλλάξωσι γνώμης περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν δεόν νὰ διανεμηθῶσιν αὐτὰ εἰς τοὺς χωρικοὺς. Οἱ κ.κ. βουλευταὶ θὰ παρακαλέσωσι τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ὑποβάλῃ κατὰ τὴν παρῶσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς ταύτης τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀφορᾷ τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν εἰς τοὺς χωρικοὺς, παρὰ τὴν δὲ τὴν συσταθεῖσαν μεγάλην ἐπιτροπὴν ὅπως κόμῃ ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ καταρτίσῃ τὴν σχετικὴν μελέτην ἐπὶ τῆς διανομῆς.

— Προχθὲς τὴν μεσημβρίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κόρπας ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ συνειργάσθη ἐπὶ μακρῶν μετὰ τοῦ Βασιλέως. Ὁ κ. Κόρπας συνιδελέσθη ἐπὶ πολὺ μετὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος περὶ τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων, τινὰ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ὑποβληθῶν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπιψήφισιν. — Τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως τοῦ ὁδοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ Βιομηχανίας μελετᾶται εἰσέτι, ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ζαΐμη. — Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης θὰ καταρτισθῶσι κατ' αὐτὰς τὰ διατάγματα περὶ πληρώσεως τῶν κενῶν πέντε θέσεων Ἐφετῶν, περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὁποίων ἀνεγρᾶφῃ ἡ δέουσα πίστωσις ἐν τῷ ὑποβληθέντι εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμῷ. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπέστειλε πρὸ πολλοῦ χρόνου εἰς τοὺς νομάρχας περὶ τὰς 350 ὁκάδας σπόρου καπνοῦ Ἐνθης, ὅπως διανεμῶσιν αὐτὰς εἰς τοὺς καπνοφυτευτὰς καὶ λοιποὺς καλλιεργητὰς τοῦ καπνοῦ.

— Ἦλθεν ἐκ Τριπόλεως κληθεὶς παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὁ καθηγητὴς τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἐν τῷ αὐτόθι γυμνασίῳ κ. Πρωτοπαπᾶς, ὅπως παράσχῃ πληροφορίας περὶ τῆς αἰρέσεως τῶν Νηφωνιστῶν καὶ τῶν πράξεων τῶν. Παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου ἀνέπτυξεν αὐτῷ τὰ τῆς καινοφανοῦς παραδόξου αἰρέσεως τῶν Νηφωνιστῶν καὶ τοὺς κατηχοῦντας ὁπαδοὺς τῶν νέων δοξασιῶν. Ὁ κ. Πρωτοπαπᾶς εἶπεν ὅτι οἱ στρεβλὴν ἔχοντες τὴν διάνοιαν ἄνθρωποι οὗτοι, ἐν αἷς δυστυχῶς εἶνε καὶ οἱ δύο γυμνασταὶ Τριπόλεως, συνέρχονται εἰς τι οἰκὴν καὶ ἐπιδίδονται εἰς τὸ κατηχητικὸν ἔργον τῶν καλούντες τοὺς ἀμύητους, ὧν διὰ τὸν τρόπον ἰδίῳ διαταλεύουν τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις, διδάσκοντες ἀνέρα, ὅλως ἀντίθετα πρὸς τὴν ὀρθοδόξον. Ἐμνηνεύουν κατ' ἀρέσκειαν τὰ θεῖα ῥήματα τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου καὶ παραδέχονται τὰ ἴδια δόγματα. Δικαίως ὅθεν ἐξηγέρθη ἡ συνείδησις τῆς χριστιανικῆς κοινωνίας Τριπόλεως κατὰ τῶν Νηφωνιστῶν τούτων, οἵτινες ἐξετράπησαν τῆς εὐθείας καὶ κατέστησαν ἐπικίνδυνοι. Οἱ δύο διδάσκαλοι τῆς γυμναστικῆς Ἀναστασόπουλος καὶ Καραράκης θ' ἀπολυθῶσι καὶ τοὶ δικαιοδογούμενοι ἰσχυρίζονται, ὅτι ἡθολπλαστικὸν εἶνε τὸ ἔργον τῶν καὶ πηγάζει ἐκ τῶν Ἀγίων Γραφῶν. Ὁ Σ. Ἀρχιεπίσκοπος Μαντινείας κ. Βίμπρος δι' ὁμιλίῶν σοφῶν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ καὶ Τριπόλεως κατέδειξε τὴν οἰκτρὰν πλάνην ἐκείνων, οἵτινες ἐκφεύγουν ἐκ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. — Ἐν τῷ ὑποβληθέντι εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμῷ ἀναγράφεται αὐξήσις δαπάνης ἐξ 100,333,30 δρ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν ἀνασύστασιν 4 πρεσ-

βειῶν τῆς μὲν ἐν Λονδίνῳ χάριν τῷ, ἑορτῶν τῆς στέψεως τοῦ Ἐδουάρδου δι' ὅτῳ μῆνι, τῶν δὲ ἐν Πετροπόλει, Ρώμῃ καὶ Βελιγραδίῳ δι' ἑξ μῆνας. Ὁ διορισμὸς τῶν πρέσβων, λέγει ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὁ ὑπουργός, θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαῖος διὰ λόγους ἀδρότητας πρὸς τοὺς Ἡγεμόνας, παρ' οὓς εἶνε διαπεπιστευμένοι οἱ πρέσβεις καὶ διὰ λόγους πολιτικῆς σπουδαιότητος. Εἰς τὸν προϋπολογισμόν ἀναγράφονται ἐπίσης δι' ἐξόδα παρουσιάσεως, τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς στέψεως 25.000 δρ. — Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰς προχθὲς κοιμισθείσας Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ὅτι ἐπειδὴ ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις παρέβη τὰς ὑποσχέσεις, ἃς ἔδωκε πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὅτι θὰ ἐσπευδεν εἰς τὴν συνομιλίαν τῶν προξενικῶν συμβάσεων, ἐὰν ἀπηλαυνετο ἐκ Κερκύρας ὁ Μαχμουτ πασσάς, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν διαιτησίαν τῶν Δυνάμεων, συμφώνως πρὸς τὴν συνθήκην τοῦ 1897. — Ὁ βουλευτὴς Λαρίσης κ. Γιαννακίτσας μετέβη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ παρεκάλεσε τὸν κ. Πρωθυπουργόν ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις τὴν αἴτησιν ὅπως χαρισθῇ εἰς τοὺς Θεσσαλοὺς τὸ ὡς δάνειον δοθέν ποσὸν τῶν 6,300,000 ἐπισπένδῃ δὲ τὴν ὑποβολὴν εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου. Ὁ κ. Ζαΐμης ἀπαντῶν εἶπεν ὅτι κατ' ἀρχὴν εἶνε σύμφωνος εἰς τοῦτο, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ προσέλθῃ ἀρωγὸς εἰς τοὺς Θεσσαλοὺς. Ὁ κ. Ζαΐμης παρέπεμψε τὸν κ. Γιαννακίτσαν εἰς τὸν ὑπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Νέγγρη, ὅστις ἀνέλαβε νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον. — Ὁ ἐνταῦθα διαμένων ἀντιπρόσωπος τῆς εταιρίας Μποτινιόλ κ. Γεωργιάδης μετὰ τὰς προχθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνεκοίωσε πρὸς τὸν κ. Τριανταφυλλάκον ὅτι ἡ ἀνάδοχος εταιρία εἶνε πρόθυμος νὰ παραιτηθῇ τοῦ δυνάμει τῆς ὑπαρχούσης συμβάσεως δικαίωματος αὐτῆς, ὅπως καμὴ ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου τοῦ Τράνσβαλ, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἀποδεχθῇ τροποποίησιν τινα τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως. Ἡ κυριώτερα τροποποίησις, τὴν ὁποῖαν ζητεῖ ἡ εταιρία, εἶνε ἡ ἐλάττωσις τῆς τιμῆς τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου ἀπὸ 100 φρ. χρ. εἰς 78—80.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφ' ἕκτου ἐκ Πρεβέζης ὁ κ. Γούλας Σαγκούνης. — Ἀφ' ἕκτου ἐκ Βόλου ὁ κ. Κανστ. Χ. Παπᾶς καὶ ὁ κ. Ν. Μπορνόζης. — Διῆλθον ἐντεῦθεν ἐκ Καλαρρυτῶν μεταβαίνοντες εἰς Βόλον καὶ λοιπὴν Θεσσαλίαν ὁ κ. Ἰωάν. Χ. Ζαρίμπας καὶ Γρηγ. Κόλιας ἄριστος κατασκευαστὴς τυροῦ ἱακουστός καθ' ὅλην τὴν Ἡπειρὸν Θεσσαλίαν, — Ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννινα ὁ κ. Νικόλαος Χαντέλης, ὁ νεωστὶ διορισθεὶς διερμηνεὺς τοῦ ἐκεῖ ἐλληνικοῦ προξενίου. Ὁ κ. Χαντέλης συγκεντρῶν πολλὰ τὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ προτερήματα ἥτο ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος διὰ τὴν θέσιν ταύτην ὑπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ καὶ ἐλληνικοῦ στοιχείου, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ πᾶσι ὅτι ἐν τῇ θέσει τοῦ ταύτη θέλει πραγματοποιήσῃ τὰς ἐλπίδας τὰς καλὰς, ἃς ἐσθίριζαν ἐπ' αὐτοῦ ἅπαντες. — Ἀφ' ἕκτου ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Μπάγλας κ. Ἰωάννης Μπαλάνης. — Ἀφ' ἕκτου ἐκ Ἀρτῆς ὁ κ. Μονοδενδρίου κ. Ἰωάννης Κονιάρης διευθυντὴς τοῦ ἐν Πειραιεὶ ξενοδοχείου τῆς «Ρωσσίας». — Ὁ κ. Πατίγκου κ. Γεωργίος Ζηκόπουλος καὶ ὁ κ. Ζίτσης Δημήτριος Τρίτης ὑποστάντες τὰς ἐπὶ διδασκαλίᾳ ἐξετάσεις τῶν ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς ἔτυχον τοῦ βαθμοῦ «λίαν καλῶς». Συγχαίροντες αὐτοὺς εὐχόμεθα ὁμοίαν ἐπιτυχίαν καὶ κατὰ τὰς πρακτικὰς τῶν ἐξετάσεων. — Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τριπολιτῆς ἠνέωσαν μέγα ἄρτοποιεον οἱ λαμπροὶ καὶ φιλοπρόδοι νέοι Ἡπειρώται ἐκ Συρράκου κ. κ. Νικ. Πατρισταναίου καὶ Ἰωάν. Σαγκούνης. Εὐχόμεθα αὐτοῖς καλὰ κέρδη.

NEON ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «Η ΣΜΥΡΝΗ»

ΕΝ ΝΕΩ ΛΟΓΩ

Ἀδελφῶν Πουλίση

Εἰς τὸ νέον τοῦτο ξενοδοχεῖον εὐρίσκουσι οἱ προσερχόμενοι ἄκραν περιποίησιν, τὴν μεγαλειτέραν καθαριότητα καὶ ὑπηρεσίαν προθυμοτάτην τὸ κτίριον καὶ τὰ ἐπιπλα ὁλοκαίνουργα.